

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 23 kwietnia 2019 r. — Staatssecretaris van Financiën/X

(Sprawa C-331/19)

(2019/C 255/27)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Druga strona postępowania: X

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zawarte w pkt 1 załącznika III do dyrektywy VAT 2006 ⁽¹⁾ pojęcie „środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi” należy interpretować w ten sposób, że zgodnie z art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002 ⁽²⁾ z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego należy przez nie rozumieć jakiegokolwiek substancje lub produkty, przetworzone, częściowo przetworzone lub nieprzetworzone, przeznaczone do spożycia przez ludzi lub których spożycia przez ludzi można się spodziewać?

Jeżeli odpowiedź na to pytanie jest przecząca, to jakie znaczenie należy nadać temu pojęciu?

- 2) Jeżeli produkty żywnościowe lub napoje nie mogą być uznane za środki spożywcze przeznaczone do spożycia przez ludzi, to według jakich kryteriów należy oceniać, czy produkty te można uznać za produkty zwykle przeznaczone do użytku jako dodatek lub substytut środków spożywczych?

⁽¹⁾ Dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).
⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. 2002, L 31, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunia) w dniu 25 kwietnia 2019 r. — SC Romenergo SA, Aris Capital SA/Autoritatea de Supraveghere Financiară

(Sprawa C-339/19)

(2019/C 255/28)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony

Wnosząca skargę kasacyjną: SC Romenergo SA, Aris Capital SA

Druga strona postępowania: Autoritatea de Supraveghere Financiară

Pytania prejudycjalne

Czy art. 63 i nast. TFUE w związku z art. 2 ust. 2 dyrektywy 2004/25/WE ⁽¹⁾ i art. 87 dyrektywy 2001/34/WE ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych [w tym przypadku art. 2 ust. 3 lit. j) rozporządzenia CNVM nr 1/2006] ustanawiających prawne domniemanie występowania uzgodnienia co do udziału w spółkach, których akcje są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym i które są traktowane jako alternatywne fundusze inwestycyjne (tzw. spółkach inwestycji finansowych — S.I.F.) w odniesieniu do:

1. osób, które wspólnie przeprowadzały lub przeprowadzają transakcje gospodarcze, z dostępem do rynku kapitałowego lub bez niego, oraz
2. osób, które w ramach transakcji gospodarczych wykorzystują zasoby finansowe o tym samym pochodzeniu lub pochodzące od różnych podmiotów, będących podmiotami zaangażowanymi?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia (Dz.U. 2004, L 142, s. 12).

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego oraz informacji dotyczących tych papierów wartościowych, które podlegają publikacji (Dz.U. 2001, L 184, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) w dniu 30 kwietnia 2019 r. — MH Müller Handels GmbH/MJ

(Sprawa C-341/19)

(2019/C 255/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: MH Müller Handels GmbH

Druga strona postępowania rewizyjnego: MJ

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy stwierdzone pośrednie nierówne traktowanie ze względu na religię w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2000/78/WE ⁽¹⁾ na podstawie wewnętrznej reguły przedsiębiorstwa prywatnego może być właściwe tylko wtedy, gdy zgodnie z tą regułą zakazane jest noszenie wszelkich widocznych, a nie tylko rzucających się w oczy symboli dużych rozmiarów wskazujących na religijne, polityczne lub inne światopoglądowe przekonania?
- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:
  - a) Czy art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2000/78/WE należy interpretować w ten sposób, że prawa wynikające z art. 10 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) i art. 9 europejskiej konwencji praw człowieka (zwanej dalej „EKPC”) mogą zostać uwzględnione przy ocenie, czy właściwe jest stwierdzenie pośrednie nierówne traktowanie ze względu na religię na podstawie wewnętrznej reguły przedsiębiorstwa prywatnego zakazującej noszenia rzucających się w oczy symboli dużych rozmiarów wskazujących na religijne, polityczne i inne światopoglądowe przekonania?